

Lõppe-sõna luggejale.

Kalendri-wäljaandja istus mõne nädala eest kässi põssakil waihes lambris, sõrmed kõrwa tagant mõnusat nõuu otsides, mis juttu järki tänawuse Kalendri sabba-se piddi lissama? kui üks äkkitselt lahti läks ja üks wisakas mees, Tartust tulles, pakkiselega tupp aastas. „Hans Kaspar Tuine“ seisib paki peale kirjotatut, sellepärast piddime 10 koppikat õbbemat weddamise palgaks maksma, sest et muud sähherduse nimelist siin kuskil ei olla. Pakki lahti tehhes leidsume essiteks sõbraliku sõnumiku Laakmanni käest, kes mele tulletas, kudda ue Kalendri sündimise tund jubba ukse ees, agga sabba-koormast mitte libbetki kirja kokkoseadja kätte ei olle tallitatud. Nüüd olli firus käes, siiski ei raatsind pakkest watamiseta käest ärra panna. Mis pikkemalt silma putus, näitas ni uskмата ime, et silma õerumine tüf aega witis, enne kui selget arru saime, kas nähtaw assi ünenäggo wai tõssi piddi ollema. Nelli keña pildikujudega ramatofesi, mitme lordse pabberi sisse mässtitud, seisid pakkise tumes. Ramatofeste-ristitut nimi olli

M a = i l m

ja mõnda mis seal sees leida on.

Oh, sa imeline! mis targast nüüd meie Ma-rahwast ühhekorraga akkatakse teggema! Mis meie suggused waesed Kalendri sabba-lojad ni targa luggejatele udist jõuame pakkuda? Jubba tännini teggi assi lihhelemist küllalti ja ei olnud wõimalik kõikide sorwimist täita,

sest mõned imustasid waimolikusi, teised jälle ilmlikusi luggusi kuulda sada; üks ossa tahtis õhkamisi ja silma-laugude nisutust, teine küssendas pakkitades: „andke nisuggust tükki, et ihhufarwad luggedes püsti tõusewad!“ Kes nende tahtmisi jõudis täita? Seal juhtus koggemata waña Reinowadderi lorri meil silma, kellest paar aastat tükkise turrule wisime; agga jubba luggemise liigniisi: „ennemuistene jut“ tõmbas mitme mehhe niña käressi, enne kui pikkemalt juttu aisetama läks. „Tühhi lorri!“ kõllas mitmest poolt meie kõrwa.

Keña „Ma-ilma“ ramat ühhelt poolt, ja Tallinna maalt ealitsatud sõnumid teiselt poolt, sundisid tännist teed mahha jätta ja ülle raatma uut tallata, kus peal — kui käik õnnelikul tunnil assus — eddespiddi ebbasi tahhame minna. — Täñawuse Kalendri luggemine ilmutab tõtteliku waña aegsid juhtumisi, mis iggamehhe teadmise pired laiemale wõiwad weñitada, ja pealegi ristirahwale endisest usso seisusest täieliku kuuju silma ette towad. Küll same eddespiddi ristisõitjatest pikkemalt räkima. Kui meie ka õmalt kohhalt ristisõido tuhbinat enam selle filmaga ei wõdi wadata, kudda rahwas kahheffa saa aasta eest sedda asja watas, ja meie täielikum risti-ussõ-õppetuse tundmine kolleda wagga werre wallamise pärrast meid mittu lord kohkuma sunnib; siiski peame teiselt poolt äbbenedes selle sure aea peale taggasi watama, kus põllew usso waimustus ni sure asju Ilmale sünnitas, et rahwas tõrkumata ja rõemuga ellu ja warra usso pärrast ärraandsid.